

Rodina: „dílo na nesmírných vodách“

Žalm 107,23-32

Úvod pro Rodinnou konferenci, DO RCB, Archa, 18.10.2008.
Samuel Jindra

Rád bych před vašimi očima vykreslil jednoduchý obraz rodiny: **lod' na moři**. Je to malá plachetnice s několikačlennou posádkou. Když se rozhlédnete po palubě, zahlédnete **kormidelníka, důstojníka** a nějaké **plavčíky**. Je tam někde také **kapitán**, ale ten má svou kajutu a moc ho vidět není.

Takhle si můžeme představit rodinu. Je to lod' pohybující se na hlubokých a někdy nebezpečných vodách. Žijeme v době, kdy je pro rodinu hodně nepříznivé počasí. Vlny jsou velké. Nejedna lod' to nevydrží, jde ke dnu a na rozbouřeném moři zůstávají **trosečníci** bez lodi.

Aby k tomu nedošlo, musí posádka dobře fungovat. Rozhodující je spolupráce kormidelníka s kapitánem a důstojníkem. Milí otcové, máme roli kormidelníků. Naším úkolem je **často navštěvovat kajutu kapitána**, našeho Pána. Tam nad mapou a zprávami o počasí a o poloze lodi se radíme, jak a kudy plout. Duchovní život rodiny zásadně ovlivňuje duchovní život otce. Jakou pozornost věnuji jako otec rodiny zápasu nad mapou Písma o další kurs? Jak přemýšlím nad polohou vlastní lodi a nad cílem cesty? Otcové, studujme mapu a kompas, držme pevně kormidlo – to je náš úkol.

Je dobré k tomuto zápasu přizvat i důstojníka – manželku, matku. Protože na sdílení zásadních rozhodnutí a na spolupráci závisí bezpečná plavba lodi. Důstojník musí **důvěřovat** kormidelníkovi, že i ve tmě bude pevně držet kormidlo. Kormidelník nemůže držet všechna lana plachet ve svých rukách. Musí důvěřovat důstojníkovi, že to zvládne. Během plavby se učíme komunikovat, dělit se o úkoly, důvěřovat si. Nenechme se odradit případnými neúspěchy.

Na lodi jsou i **plavčíci**, naše děti. Zpočátku je to pro ně zajímavé dobrodružství. Pak se jich zmocní touha sami si moře vyzkoušet. Jako teenageři skáčou někdy přes palubu a připraví tak adrenalinový sport sobě i kormidelníkovi s důstojníkem. Po pár minutách se škrábou zpět na palubu. Ale tyto pokusy a společná plavba jsou důležitou průpravou. Tito plavčíci budou jednou kormidelníky a důstojníky **na svých lodích**. A náš úkol je postupně je vtáhnout do umění kormidlování a důstojničení. Musí se naučit zacházet s mapou a lany. Otcové a matky, nebojme se mluvit o zápasu o lod' s našimi dětmi. Berme je i do kajuty kapitána. Mluvme s nimi i o našich otázkách a temných chvílích. Tito naši plavčíci nepotřebují tolik informace. Potřebují být s námi v akci, **vidět nám do srdce**.

Kolem lodi jsou trosečníci. I ti patří k duchovnímu životu rodiny. Potřebujeme se učit zodpovědnosti za ty, kterým bouře už vzala palubu pod nohama. A naši plavčíci potřebují vidět, **jak se hází záchranný kruh**. Je to důležitý předpoklad toho, aby naše současná a jejich budoucí plavba nebyla promarněná.

Milí přátelé, „*konáme dílo na nesmírných vodách*“ (Ž 107,23). Pod kýlem naší lodi je hloubka, která nás může pohltnout. Ale nad rozbouřenými vodami se vznáší Boží Duch. Ten se chce opřít do našich plachet a dovést nás do bezpečí přístavu, kde jednou máme zakotvit. (Ž 107,30) Náš úkol jako kormidelníků a důstojníků je vystavit plachty tomuto vanutí. Nebojme se, máme dobrého Kapitána! „*Vyvádí nás z tísně*“ (Ž 107,28). Vždyť je **Pánem vod, bouří i větru!**